

Balada o nulách

Na start přišli tihle záčci
naladění víc než zlatě.
Nechvástej se, přizdisráči!
Do lavice, školu na tě!

Odseděli, odluštili,
kletý muffin JÁDRU dali,
čelo stíhat vyrázili,
kamarádům zákys přáli.

Zdařilo se! JÁDRO sedí,
Přizdi už jsou o tři dál,
běží na Kavky – leč neví,
kam jen org ty stoly dal.

Stoly? Štoly? Štoly přece!
Šifra svítí do noci.
Kdo nešvidrá sklíčkem křepce,
tomu není pomoci.

Rychle dál – hle, s písmenky si
Přizdi hravě poradí.
Kaněk báli se jen kdysi,
teď je něžně pohladí.

Konto čisté – samé nuly!
Teď však přijde odplata.
Od orgů dostanou rumy,
čaj, šifru a tenata.

Modré je to, vlní se to,
vodou smočit – fajnovost!
Přátelé, však má tu někdo
s vodou trochu zkušenost?

Bezradné teď obličej,
alkohol by byla jiná!
Ale že i voda myje,
Přizdisráčům nedopíná.

Rumu přece nevzdají se,
vody kapnou kapek pár.
Ze tmy JÁDRO vynoří se,
Přizdi pláčou, jen tak dál!

Na obzoru žádná vzpruha,
Přizdi berou totálku.
Stíhat JÁDRO jde jim ztuha,
nemají už morálku.

Devítka jen další hřebík
do rakvičky přibije,
Přizdi smutně jedí chleběk
bez nápadu, bez cíle.

Na desítce setkají se,
vymění si pozdravy.
Sotva Přizdi usadí se,
JÁDRO mizí v dálavy.

Přizdisráči v depresi jsou,
„takhle jsme to nechtěli!“
Ví či tuší, že teď budou
plakat celou neděli.

A je to tak – JÁDRO umí
doplachtit až do cíle!
Přizdi s brekem gratulují,
dopadlo to nemile.

I chvástat se musí umět
chce to trochu reflexe.
Více luštit, méně čumět,
neupadat do skepse.

Doufejme, že podaří se
Přizdisráčům sebejistým
dojít příště až do cíle
hned za JÁDREM zlatistým!